

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giödwad.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

13de Aarg.

Fredagen d. 5. April 1859.

N°. 93.

Sorfendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Den Berlingske Tidendes franske Artikel.

Det er nu et halvt Aar siden, at den Berlingske Tidende fik sin nye Redaction. Den har i den Tid havt tilstrækkelig Leilighed til at lægge for Dagen, hvad man omtrent vil kunne vente sig af den som politisk Avis, og man maa nu være berettiget til at fælde en bestemt Dom om, hvorvidt de store Forventninger, som unegtelig Mange ved den nye Redactions Tiltrædelse nærede, ere bleve opfyldte eller ikke. Det er ikke vor Hensigt her at omtale, hvad Godt den med Hensyn til indenlandske Anliggendes Behandling har præsteret, ligesaa lidt som de Synder, hvori den i saa Henseende har gjort sig skyldig. I Meddelelsen af udenlandske Efterretninger giver dens Privilegium den en ganske anden Betydning, saalænge den ingen anden Concurrent har end „Dagen“, og vi ville derfor her kun holde os til en Deel af dens udenlandske Artikel.

Det vilde være ubilligt at negte, at den Berlingske Tidende i det Hele har vundet betydeligt siden Fra-trædelsen af den forrige Redaction, der i høi Grad var skiftet til at give sin Efterfølger Relief. Det er saaledes navnlig en Fortjeneste, at den nu ved directe Afbenyttelse af de engelske Journaler ofte meddeler nyere og fuldstændigere Efterretninger, end de Hamborgske Aviser, ved den engelske Postis sildige Ankomst til Fastlandet, ere i Stand til at levere. I dette Punct istemme vi gjerne den Berømmelse, som den Berlingske Tidende saa rundelig tilbøder sig selv herfor. Derimod kunne vi ikke ubetinget underskrive dens Roes over, at den saa ofte meddeler Actstykker og Taler in extenso og „ikke, som de tydske Aviser, i Udtog.“ Det er naturligviis langt vanskeligere og kræver meget mere Arbejde at levere et med Sagkundskaab og Omhyggelighed forfattet Udtog, end at give en nogenlunde forstaaelig Oversættelse af slige Documenter; men Læserne af en Avis, som den Berlingske Tidende, der ikke

kan behandle Politiken med den Udførlighed, som f. Ex. Allgemeine Zeitung, vilde i de allerfleste Tilfælde være langt bedre tjente med et saadant Udtog *). I denne Henseende troe vi derfor at maatte tage de bedre tydske Avisers Parti, ligesom vi ogsaa ubetinget give dem Fortrinet med Hensyn til Righoldighed og Fleksidighed.

Det, som vi imidlertid ved denne Leilighed egentlig ville paatale, er den paafaldende Ligegyldighed og Skjodesløshed, hvormed den B. T. i Almindelighed behandler Alt, hvad der angaaer de franske Anliggender. Medens saaledes nylig hele Europa var spændt paa Udfaldet af Valgkampen i Frankrig — hvorfor Allgemeine Zeitung og Preussische Staatszeitung gave fuldstændige Lister over Valgene, efterhaanden som de bleve bekjendte, og Neue Zeitung, Botsenhalle o. s. v. i det Mindste meddeelte de mærkeligste Valg, — indskrænker den B. T. (som i Nr. 244 for forrige Aar indeholdt en Artikel paa 31 Linier blot om General Jacqueminets Gjenvalg) sig til, i et Par Linier at levere Summen af begge Partiers Styrke i det nye Kammer, efter Journal des Débats og den Girardin'ske La Presse's Opgivelse. I Nr. 69 kommer den endog tilsidst til det mærkelige Resultat, at „man nu vel med Bestemthed kunde angive Udfaldet af Valgene at være lige deelt mellem de tvende Partier.“ Den gaaer ved denne Angivelse Middelveien mellem Journal des Débats, som dog indrømmer Coalitionen en Majoritet af 4 Stemmer, og Emile Girardin, der tilskjender Ministeriet en Majoritet af 21 Stemmer. Sandheden er den, at Coalitionen fik en afgjort Majoritet, hvilket den B. T. vilde kunne overbevise sig om, ved i Journal des Débats med Opmærksomhed at gjenemgaae selve Valgberetningerne, og ikke blot dette Blads Résumé, eller, hvis dette var for Meget for-

*) Hvorledes et saadant Udtog ikke her være, derpaa leverer Nr. 15 af den B. T. et Exempel i sit Udtog af Thiers's Tale.

langt, ved kun at læse een af de mange Correspondentsartikler i *Allg. Zeitung*. I de 81 Valgcollegier, som valgte andre Deputerede end de aistrædende, tabte nemlig Ministeriet 49, Coalitionen derimod 32, medens Ministeriet kun vandt 24 nye Valg (indbefattet de 4 uvisse), Coalitionen derimod 57. I det Hele vandt Coalitionen saaledes 50 Stemmer, og da Ministeriet i det opløste Kammer kun havde 8 Stemmers Majoritet (221 mod 213), fik Coalitionen i det nye Kammer en Majoritet af 42 Stemmer, altsaa næsten en Tiendedeel af det hele Antal Deputerede (459), hvilket er en større Majoritet end den, det nuværende engelske Ministerium kan regne paa i alle Partispørgsmaal. — I samme Nr. siges: „Om Kamrenes Gjenindkaldelse veed man endnu intet Afgjørende.“ Kamrene vare allerede i Oplosningsordonnancen af 2den Februar indkaldte til 26de Marts; der kunde altsaa i alt Fald kun være Tale om en mulig Prorogation. — I Nr. 64 fortælles, at Hr. Demonts, i det 11te Arrondissement i Paris, efter det andet uafgjorende Scrutinium „traadte tilbage for Hr. Davin.“ Ifølge § 55 af Valgloven af 19 April 1831 kunde Hr. D. aldeles ikke komme paa Valg ved tredje Scrutinium, da han ikke var Een af de To, som ved andet Scrutinium havde flest Stemmer. (Ved Beretningen om Las Cases den Vældres Valg er en lignende Feil begaaet). — I samme Nr. angives de fraværende Valgeres Antal i Paris til 1000; det var meget over dobbelt saa stort. — I Nr. 62 omtales „et af Seine-departementets Medlemmer, Generalconsul, Hr. Gallis“, som længere nede kaldes „Seine-departementets Generalconsul.“ Hr. G. er, som bekendt, Medlem af Seine-departementets conseil général (Provincialraad). — I Nr. 38 doleres over de talrige Afsættelser blandt Tilhængerne af Coalitionen. Afsættelserne indskrænkede sig til 2 Deputerede — Dhr. Motet og Persil — og en Præfect, Hr. Brusley. (Ved samme Leilighed gjøres med store Bogstaver en høist taktløs Sammenligning med Tilstanden hos os, hvori de aldeles forskjellige Forhold ganske ere tabte af Sigte. Det er saaledes i en kun raadgivende Forsamling ikke Ministeriet af nogen særlig Bigtighed, hvorledes en Embedsmand voterer, der ovenikjøbet ikke kan tage Sæde i Forsamlingen uden speciel Tilladelse, medens det er af høieste Bigtighed i en lovgivende Forsamling, hvor det er Oppositionens aabenlyst udtaalte Opgave, at fortrænge Ministeriet, og hvor det altsaa for begge Parter gjælder to be or not to be.) — I Nr. 27 læses: „Hr. Piscatory fremkom med en Besværing over, at man tillader Ministrene at indføre deres Taler in extenso med alle mulige Correc-

turer i Protocollen, hvorfra de gaac over i Moniteur.“ Hr. P.'s Besværing gif netop ud paa det lige Mødsatte. — I Nr. 19 berettes, at Hertugen af Valmy var bleven „udnævnt til Deputeret i Gersdepartement“; det var i Dore-Garonne-Departement, at han blev valgt. — I Nr. 253 meddeles Udfaldet af den høist interessante Parquinske Proces saaledes: „Juryen, hvem Sagen blev henviist til, friskjendte de Indstævnte, og domte Parquin til at betale Omkostningerne. Denne Kjendelse blev appelleret til Assiseretten, hvor den er bleven underkjendt og Indstævnte domte til at betale Parquin en Sum af 3,000 Francs i Godtgjørelse.“ Enhver, der har ringeste Kundskab til Assiserettens Indretning, veed, at en Jury ikke kan domme i Omkostninger og at Juryen ikke er en fra Assiseretten forskjellig Instans, hvorfra der kan appelleres til denne. Assiseretten bestaaer af en Jury og 3 Dommere; Juryens Virksomhed indskrænker sig kun til et Udsagn, verdict (vere dictum) om Factum, og dette Udsagn bliver da Præmis til den Dom, som de 3 Dommere sælde ved at anvende Lovbestemmelserne paa det saaledes konstaterede Factum. Det høist Mærkelige i hiin Proces var netop det, at det incriminerede Skrift blev domt til Confiscation, og Udgifterne domte i Mulct og Omkostninger, uagtet Juryen havde erkjendt „ikke Skyldig“ i alle Puncter. (Om denne Dom læses en høist interessant Discussion, hvori den berømte Advocat Teste deltog, i *Messager* for October f. A.)

Som Exempler paa skjodesløse og forvirrede Oversættelser anføre vi følgende: I Nr. 269 tales om „den religiøse Underviisning i Collegierne“ (colleges, Latinskoler). — I Nr. 291 „den gjeldende Dame“, læs: den paagjeldende. — I Nr. 3 læses i en Artikel af J. d. D. om Réunion Jacqueminot, at den gaaer ud paa „at tilbyde et Foreningspunct for de Deputerede, der foretrække Forsvaret af Grundsætningerne for Frihed og Orden for Dyrighedens Bestræbelser.“ — Længere nede hedder det: „Det allermeest befkæmmende er, at man som Medlem af Oppositionen forsvare Grundsetninger, som man den næste Dag kunde komme i den Forlegenhed at forsvare som Minister.“ Skal være: i Forlegenhed ved at skulle forsvare som Minister. — I Fortsættelsen af samme Artikel hedder det i Nr. 5 om Oppositionens Ledere, at de have „sluttet en god Handel med Pressen“, (fait bon marché de la presse, ikke sparet Pressen); — og siden: „Vi ville ikke, forsaavidt det staaer til os, prale med en saa stærkt rystet Fortrolighed“; skal være: Hvad os angaaer, ville vi ikke o. s. v. eller: Vi ville for vor Part ikke o. s. v. — I Nr. 9 siges, at Caisse Laf-

litte lover at give Actionairerne i Udbytte for forrige Aar „50 Procent“; skal være 50 Francs pr. Actie. — I Nr. 21 oversættes en Artikel af J. d. D., hvori denne, (med Hensyn til Chiers's Ytring, at der paa den ene Side i Kammeret fandtes la qualité, paa den anden la quantité), ironisk kalder Coalitionens Medlemmer hommes de qualité, hvilket Udtryk den B. T. naivt oversætter ved „Standspersoner.“ — I Nr. 24 oversættes den sidste Paragraph af Adressen saaledes: „Forlade vi os, Sire, paa vore Institutioners Dygtighed.“ Skal være: Fader os stole paa osv. — I Nr. 28 hedder det: „Belgien kan ikke gjøre Regning paa nogenstøttelse fra Frankrigs Side, der stemmer for og mod Adressen.“ Skal være: hverken fra det Parti i Frankrig, der stemmer for, eller fra det, der stemmer mod Adressen. — I Nr. 54 læses i Oversættelsen af det frigriske Dyrab i Bladet Belge: „Artillerister, Infanterister, Riddere“ (cavaliers, Ryttere, Cavallerister); — længere nede: „Gaver Eder, Kammerater!“ (levez-vous, camarades, Op, Kammerater!); — og siden: „Opmærksomhed for Befalingen“ (attention au commandement, Giver Agt!). — I Nr. 28 læses: „Temmelig paalidelige Nygter sige, at Soult, Teste, Duchatel og Beranger og i det Tilfælde at Grev Bresson blev Udenrigsminister, skulde Hr. Chiers gaae som Gesandt til Neapel og Hr. Guizot i samme Egenskab til Berlin.“ Dette giver ingen Mening, men er formodentlig en Trykfeil, hvoraf den B. T. overhovedet har en utrolig Mængde, uden at den nogenstinde gjør sig den Uleilighed at rette dem i et følgende Nummer. Saaledes læses i Nr. 304, at „Lasimir Perier paa den Tid ikke havde været Statsminister“, for: paa den Tid havde været Statsminister. — I Nr. 28: „Aldrig har noget Ministerium mere og bedre bedækket Kronen; thi det har dækket den Rige til Enden“, for: lige til Enden. — Navnene ere yderst skjodesløst behandlede; saaledes forveksles i Nr. 76 Villemain med Villèle. Ligeledes findes Saiverte for Salverte, Amilhou for Amilhou, Lindière for Liadières, Baudin for Beudin, La Kinsonnière for la Pinsonnière, Guisquet, ja endog Guisquet for Gisque, osv.

Denne Liste, som vi kunde forøge betydeligt, haabe vi vil være tilstrækkelig til at rejsdiggjøre vor Dom, at den B. T., i det mindste hvad d. n. s. franske Artikel angaaer, er langt fra at opfylde de Fordringer, man med Villighed kan gjøre til den. Endnu kunne vi ikke tilbageholde den Bemærkning, at vi, uagtet Redactionens Erklæring i Nr. 251 C, Vi bestræbe os for at gjøre et skjensomt og rigeligt Udvalg af de mange os tilhændekomende uden-

landste Aviser“), troe med Sikkerhed at kunne antage, at den af franske Aviser ikke holder andre end Journal des Débats. Uagtet det unegtelige Talent, hvormed denne Journal redigeres, holde vi den dog, paa Grund af dens Versatilitet og Partifæthed, for aldeles utilstrækkelig; ikke at tale om, at det for en Oversætter af den Styrke, som den berlingske, er en noget mislig Sag at prøve sine Kræfter paa en Original, hvis Stil er saa fortrinlig, som den, der udmærker Journal des Débats.

Ryheds-Poet.

Kjøbenhavn, den 5te April 1839.

— I Adressavisen for idag findes en Dpfordring til Hr. Pastor Thomsen om at udgive nogle af sine her holdte Prædikener i Trykken, for derved at give Publicum Anledning til meget interessante Sammenligninger mellem hans og en Deel andre, navnligene Forfatteres trykte Prædikener. Vi ere ikke synderlig bevandrede i den homiletiske Literatur og endnu mindre have vi hørt Hr. Thomsens Prædikener, og skulle altsaa lade være usagt, hvorvidt den Sigelse, der tydelig nok ligger i hiin Dpfordring, er retfærdig eller ikke. Naar vi derfor omtale denne Dpfordring, er det kun for at bede Hr. Thomsen, ikke af samme at lade sig forlede til at opfylde den, da vi have haft Leilighed til at bemærke, at baade hans Colleger af Præstestanden og største Deel af hans saa overordentlig lille Menighed ere saa velforsøiede med hans Bortgang, at han neppe vil kunne gjøre Regning paa stor Afjætning i Kjøbenhavn. Hvorvidt dette Misforhold har været en medvirkende Aarsag til at Hr. Thomsen, fjønt den Sidste af de af Cancelliet Indstillede, er bleven foretrukket en langt ældre og langt bedre Præst og en Skolemand, der i sin Tid har erholdt den første Charakter (hvilket i Holsten som bekendt er en Sjældenhed) vide vi ikke; derimod kunne vi ikke lade denne Leilighed gaae ubenyttet hen uden at gjøre opmærksom paa, at dette Skald i den senere Tid har været saaledes besat, at Menigheden næsten er forsvunden, og at altsaa den Besættelse, der nu forestaaer, vistnok er af særdeles Bigtighed.

— Af en med Dagsposten modtagen Skrivelse, dateret 29de f. M., fra Justitsraad Fischer i Bøstervig, erfares, at de under 6te Februar d. A. til Hr. Justitsraadens og Dhr. Provt Ingerslev og Pastor Djørups fælles Disposition stillede 150 Rbd. til Fordeling blandt de for Diebliffet mest trængende Bandlede i Helsing og Refs Herreder under Thisted Amt ere bleve uddelte efter Bestemmen. „Idet jeg nu“, hedder det i den nævnte Skrivelse, „bringer den ærede Committee og de ubekjendte adle Givere Herredernes hjulne trængende Bandledes erkjendtlige og oprigtige Tak for de modtagne Gaver, opfylder jeg en kjær Pligt ved om Uddelingen foreløbig at meddele Følgende: Efter de over Skaden i Herrederne afholdte Taxationsforretninger, fandt Uddelingscommissionen, at det nødlidende Agger Sogn formeentlig maatte hjælpes, og tildeelte samme 80 Rbd., som især anvendtes til Skaden paa Baade og Fiskerestaber, for at de Bandlede, naar

Bandet bliver aabent, kan fortsætte deres eneste Kæringsvei. — Til Vestervig Sogn, i hvilket 6 Familier bleve huusvilde, udbetalt 30 Rbd., til en Mand i Wiisbyz Sogn, hvis Huus var meget befyldt 5 Rbd., og til Færgemanden ved Ortesund, Odbye Sogn, som er trængende og har lidt et meget stort Tab, 30 Rbd. og til en i Nærheden boende fattig Huusmand 5 Rbd. Herefter ere Søerne udbetalt til eller sendte Bedkommende. Forhandlings-Protocollen vil i Udskrift nærmere blive oversendt, naar de med Committens først igaar (d. 28) indløbne Skrivelse af 8 d. modtagne 52 Rbd., for hvilke min og Ugger Sogns erkjendelige Tak aflægges, ere bleve udbetalt."

— Den tidligere af os ommeldte Beltigeeranstalt for Damer, som Kammerraad Langgaard har oprettet i den af ham dertil indrettede Bygning i Dronningens Tvergade, er i denne Uge traadt i Virksomhed. De Bønsøgeligheder, der vare forbundne med at finde et dertil passende Locale, og de omfattende Indretninger, som derved ere gjorte for at give Anstalten al den hensigtsmæssighed, som Tienestet fordrer, have noget lægere, end man kunde forudsæe, forhalet Dørfættelsen af den Plan, der, saaridt os bekjendt, først er udgaaet fra Hr. Langgaard; men de mange mindre Indretninger af samme Art, som imidlertid ere opstaaede og allerede ere i fuld Gang, ere et glædeligt Beviis paa den Interesse, Sagen har vaakt, paa den Ætthed, hvormed den har overvundet de Fordomme og Betænkkeligheder, hvormed Ideen i Begyndelsen havde at kæmpe. Der kan saaledes vel ikke være Tvivl om, at en Indretning efter en saa stor Maalestof, som den nævnte, vil nøde den forønskede Fremgang, og at den ikke vil være uden den gavnlige Indflydelse paa vore unge Dameres Sundhed, navnlig paa at forekomme Anlæg til Legemsfeil eller nervøse Dander.

— Igaar Aftes vare følgende Sager udstillede i Konstforeningen: Constantin den Stores Triumphbue i Nærheden af Colosseet i Rom. — Panslippiis Grotte. Denne saafaldte Grotte er en Bei, der i den fjerneste Aldtid er hugget igjennem det Fjeldbjerg, hvis Raen den bærer, og forbinder Neapel med Baia. Deer Grotten findes efter Sagnet Virgils Grav. Naar Almuen passerer denne Grotte, forser den sig og kaster sig ned paa Knæ som foran Levingerne af en ukjendt Helgen, saa ster er i Italien Afgjælsen for Kunst og Poesi. — Ruinerne af et Columbarium (Gravsted) i den romerske Campagne. Disse 3 Malerier af ukjendte Malere tilhøre Thorvaldsen. — Desuden saaes en Deel smukke Lithographier og Kobber.

— (Karhuus Avis). Et Vink til Generalpostdirectionen. Den i saa mange Forhold indgribende Virksomhed, hvorefter Generalpostdirectionen, især i de sidste Aar, har gjort sig saa fortjent af det Almindelige, giver grundet Haab om, at ethvert Vink til nye Forbedringer maa være den velkommen. Vi tillade os derfor, paa hele Nørrejyllands Vegne, at gjøre opmærksom paa en Ubillighed, der er saa stor, at den kun behøver at paapeges, for at erkjendes, og kun at erkjendes, for at hæves. Hvem maa det ikke

være i bedste Grad paafaldende, at man fra Diligencegangen har udelukket det sydlige Jylland? Hvem steder det ikke, som et aabenbart Misgreb og en virkelig Uretfærdighed tillige, at man for at spare fire Mil og for at begunstige Afsens, har tilføjet otte Kjøbstæder: Middelfart, Kolbing, Fredericia, Veile, Barde, Ringkjøbing, Horsens og Ribe, der dog tilsammen tælle Tove Tusinde Indbyggere, og Alle vilde have vundet, hvis man havde ladet Diligenceen gaae over Middelfart og Kolbing? Vi nævne blot eet Gode, men et saare rigtigt, at Brevbefordringen for Landets største Provincs derved vilde have vundet en sikker Gang. Netop nu synes det at være et gunstigt Tidspunkt for en Forandring i det Betrækkende, da Snoghøi er kommen i en Mandes Gie, om hvem hele hans offentlige Færd giver Anledning til at antage, at han, ogsaa ved denne Feilighed, vilde byde kraftig Haand til at fremme et Almenanliggende, om det end i Begyndelsen ikke vilde kunne ske uden Dpoffelse. Det staaer nu til Generalpostdirectionen at overveie Sagen, og vor Tillid til dens Indsigt og Retfærdighed lader os haabe, at det ei vil være længe inden en Diligencegang vorder etableret over Middelfart, Snoghøi, Veile og op i Jylland. Fiat!

Miscellanea. — Videnskaberne Academi i Venedig, *Arche-nrum*, har i sit Møde af 11te Marts udnævnt til udenlandske Hæresmedlemmer Dhrr. Alex. v. Humboldt, Dr. Carus i Dresden, Professor Orsted i Kjøbenhavn og Professor Faraday i London.

Kjøbenhavns Børs-Cours, den 5te April 1839. — Hamborg 2 Rd. — à vista 198. London 2 Rd. — —. Species 200. Species fulgtes til 12 Rd. = St. Bank-Disconto 4 pSt. Norske Speciescedler pr. 100 Species — à — Rbd. i Sedl. Svenske Sedler pr. Rd. Nigsajeld 47½ à 47½ Rbd. Tejn 4 pSt. kongl. Obligationer (uden Rente) 94½ à 95 Rbd. Sedl Ditto over 2000 pr. Stoffe — à — Sedler. Nationalbankens Obligationer (af Aaaret 4de Febr. 1820) 101½ à 102 Rbd. r. S. Ditto Ditto 101½ à 102 i Sedler. 4 pSt. uoplygelige Rigsbankobligationer 103½ à 104 Rbd. r. S. 4 pSt. norsk Laan ved Hambro & Son af 1828 101 à 101½ i rede Sedl. 4 pSt. nye norske Obligationer af 1834 101 à 101½ i Banco. 4 pSt. Ditto Ditto Ditto Ditto 101 à 101½ i rede Sedl. 4 pSt. uoplygelige norske Statsobligationer — à — i Banco 3 pSt. nye danske Obligationer 72½ à 72½ Pd. Sterling. 4 pSt. svenske Hypothek-Casse Obligationer 99 à 99½ i Banco. Afatiske Actier — à — i Sedler. Bank Actier 77½ à 78 Rbd. Sedler. Weggaard & Uggersborg. Beretmæglere.

Det kongelige Theater. — Imorgen (Lørdag) opføres: „Prindsen af Sjina.“

Til de Vandlidre i Jylland er endvidere indkommet: Fra N. N. 1 Rbd.; „En Stjerno til de Vandlidre i Biskerriig Sogn, i Jesu N.“ 1 Rbd.; „Nogle Glaver i Nøbøders Skoler“ 7 Rbd. 56 s, og, med de i Mandags anmeldte 4,614 Rbd. 80 s, tilsammen 4,622 Rbd. 40 s.

Færdig fra Trykkeriet Fredag Eftermiddag Kl. 6.

Redacturen boer i Koffegade Nr. 134 1ste Sal, og træffes sikkest hjemme til Kl. 11 Form.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa hjørnet af Adel- og Søthersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provincierne paa alle kongelige Postkontoirer; Prisen er kvartaliter 2 Rbd. 48 s S. og L. for indendyses, og 3 Rbd. 8 s for udenbyses Abonnenter.

Trykt, med hurtigpresse, i det Brunnichske Bogtrykkeri.